

ΛΥΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ 31-05-2007

A. Μετάφραση

Τότε ο Πακούβιος είπε ότι ήταν βέβαια ηχηρά και μεγαλόπρεπα αυτά που είχε γράψει, αλλά (ότι) του φαινόταν κάπως τραχιά και στυφά. «Έτσι είναι» είπε ο Άκκιος «όπως λες· ούτε βέβαια μετανιώνω γι' αυτό· γιατί ελπίζω ότι θα είναι καλύτερα αυτά που στη συνέχεια θα γράψω. Γιατί λένε ότι αυτό που συμβαίνει με το πνεύμα, το ίδιο συμβαίνει και με τους καρπούς: αυτοί που γεννιούνται σκληροί και πικροί, ύστερα γίνονται γινωμένοι και ευχάριστοι· αλλά όσοι γεννιούνται αμέσως μαραμένοι και μαλακοί, δε γίνονται αργότερα ώριμοι, αλλά σάπιοι».

Του Αισώπου μας ο δούλος, ο Λίκινος, που σου είναι γνωστός, δραπέτευσε από τη Ρώμη στην Αθήνα. Αυτός έμεινε για λίγους μήνες ως ελεύθερος στην Αθήνα, κοντά στον Πάτρωνα τον Επικούρειο, κι από εκεί έφυγε στην Ασία. Αργότερα κάποιος Πλάτωνας από τις Σάρδεις, όταν έμαθε από την επιστολή του Αισώπου ότι αυτός ήταν δραπέτης, συνέλαβε τον άνθρωπο και τον παρέδωσε στη φυλακή στην Έφεσο.

1.α.

quod

quem

pomis

poma

idem

eandem

nostri

nostrorum

servus

servis

tibi

a se

menses

mensium

litteris

litterae

hominem

homo + hominum

1.β.

meliora:	bene - melius – optime
matura:	maturiora – maturissima/maturrima
libero:	liberius, liberiore και liberrimum, liberrimo

2.α.

dixit:	dicendo
esse:	estote
scripsisset:	scripturus sit
videri:	visum iri
fugit:	fugeretis, fugite
cognovisset:	cognoscendus
comprehendit:	comprehendisse
tradidit:	traduntur

2.β.

	Ενεστώτας: nascens
nascuntur	Μέλλοντας: nasciturus
	Παρακείμενος: natus
	Υποτ. ενεστ.: abeat
abiit	Υποτ. παρατ.: abiret
	Υποτ. μελλ.: abiturus sit

3.α.

- **id:** είναι **Υποκείμενο** στο **ρήμα paenitet**
- **me:** είναι **Αιτιατική** του προσώπου που μετανιώνει στο **ρήμα paenitet**
- **fore:** είναι **Ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο** στο

ρήμα *spero*

- ***servus***: είναι **ομοιόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός, παράθεση** στο ***Licinus***
- ***Roma***: είναι **Απρόθετη αφαιρετική ως επιρρηματικός προσδιορισμός της απομάκρυνσης** στο **ρήμα *fugit***
- ***menses***: είναι **Αιτιατική ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου** στο **ρήμα *fuit***
- ***fugitivum***: είναι **Κατηγορούμενο** στο ***eum*** (από το ***esse***)

3.β.

- ***quae scripsisset***: Δευτερεύουσα ονοματική αναφορική πρόταση, που λειτουργεί ***είτε*** ως Υποκείμενο στο απαρέμφατο *esse* της κύριας πρότασης (*Tum Pacuvius dixit sonora quidem esse et grandia*) ***είτε*** ως προσδιοριστική στο εννοούμενο *ea* της κύριας πρότασης (υποκείμενο του *esse*). Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία ***quae***, εκφέρεται με **υποτακτική, λόγω πλαγίου λόγου**. Συγκεκριμένα, η υποτακτική είναι χρόνου **υπερσυντελικού**, γιατί η εξάρτηση είναι από ιστορικό χρόνο (*esse* και εμμέσως *dixit*), και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.
- ***Cum eum fugitivum ... cognovisset***: Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση, που εισάγεται με τον **ιστορικό/ διηγηματικό σύνδεσμο *cum***. Εκφέρεται με **υποτακτική** γιατί **υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση μεταξύ κύριας και δευτερεύουσας πρότασης, δημιουργώντας μια σχέση αιτίου – αιτιατού ανάμεσά τους**. Συγκεκριμένα, η υποτακτική είναι χρόνου **υπερσυντελικού**, γιατί η εξάρτηση είναι από ιστορικό χρόνο (*comprehendit*) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

4.α.

Homo comprehensus est a Platone quodam Sardonio

4.β.

Cicero dixit Licinum servum Athenas fugisse et in Asiam abisse/abivisse.

4.γ.

A. Noli hominem tradere (noli + απαρέμφατο ενεστώτα)

B. Ne hominem tradideris (ne + υποτακτική παρακειμένου)

